

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3847/2548

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยบริษัท ท.ศ.ท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ผู้รับโอนสิทธิโจทก์ นางมาลีรัตน์หรือมนัสนันท์ เมืองงาม กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/30

ย่อ / หลักกฎหมาย

สัญญาที่จำเลยที่ 1 ทำไว้กับโจทก์นั้น จำเลยที่ 1 ตกลงว่า การที่จำเลยที่ 1 ยอมเข้าร่วมชำระหนี้กับ ผู้เข้าใช้บริการโทรศัพท์ คู่สายโทรศัพท์ไม่ทำให้คู่สัญญาเดิมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามสัญญา เดิม และไม่ตัดสิทธิโจทก์จะระงับการให้บริการตามระเบียบขององค์การโทรศัพท์ ข้อตกลงดังกล่าว จึงไม่มีการเปลี่ยนตัวลูกหนี้เดิม เมื่อไม่มีการเปลี่ยนตัวลูกหนี้เดิมจึงไม่ใช่สัญญาแปลงหนี้ใหม่ด้วย การเปลี่ยนตัวลูกหนี้ สัญญาเดิมไม่ระงับ และการที่จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมิได้เป็นลูกหนี้ ผูกพันตนเข้าชำระหนี้ให้โจทก์จึงไม่ใช่การรับสภาพหนี้ แต่เป็นสัญญาประเภทหนึ่งระหว่างจำเลยที่ 1 กับโจทก์ ซึ่งคู่สัญญาทำด้วยความสมัครใจ เมื่อไม่ขัดต่อกฎหมายย่อมสมบูรณ์ใช้บังคับได้และเมื่อ หนี้ตามสัญญาไม่มีกฎหมายบัญญัติอายุความไว้โดยเฉพาะจึงต้องใช้อายุความ 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/30 แต่ดอกเบี้ยที่โจทก์ขอนับแต่วันผิดนัดตามสัญญาร่วมชำระหนี้ถึงวันฟ้องเป็น ดอกเบี้ยค้างชำระ มีอายุความ 5 ปี ตามมาตรา 193/33 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เดิมนายมานะเป็นคู่สัญญาเข้าใช้บริการโทรศัพท์จากโจทก์ ค้างชำระค่าใช้บริการเป็น เงิน 43,703 บาท ต่อมาวันที่ 10 พฤษภาคม 2536 จำเลยที่ 1 ติดต่อขอชำระหนี้ดังกล่าว โดย ยินยอมชำระเงินดังกล่าวให้โจทก์อย่างลูกหนี้ร่วมกับนายมานะ โจทก์ตกลงให้จำเลยที่ 1 ผ่อน ชำระหนี้เป็นงวด งวดแรกวันที่ 10 พฤษภาคม 2536 ซึ่งเป็นวันทำสัญญาเป็นเงิน 3,000 บาท และ งวดต่อไปภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไปในอัตราเดียวกันจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จ หากจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ว่ากรณีใดๆ ถือว่าผิดนัดทั้งหมดและยินยอมให้โจทก์ดำเนินคดีได้ทันทีโดยไม่ต้อง บอกกล่าว และมีจำเลยที่ 2 ทำสัญญาเป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ 1 ดังกล่าว แต่ หลังจากทำสัญญาแล้วตั้งแต่งวดที่สอง จำเลยที่ 1 ไม่ผ่อนชำระให้โจทก์อีกจนถึงงวดสุดท้าย จึงคง ค้างชำระหนี้ 40,703 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 เป็นเงิน 2,849.21 บาท โจทก์ทวงถามจำเลย ทั้งสองแล้วจำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 65,938.21 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงิน 40,703 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระ เสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองให้การว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษา ยกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษากลับเป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระหนี้ 40,703 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2536 ไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ โจทก์ หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระให้จำเลยที่ 2 ชำระแทน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมนายมานะ เมืองงาม บิดาของจำเลยที่ 1 เป็นคู่สัญญาเข้าใช้บริการ โทรศัพท์หมายเลข 053-711443 จากโจทก์ซึ่งค้างชำระค่าใช้บริการไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มเป็น เงิน 43,703 บาท ต่อมาวันที่ 10 พฤษภาคม 2536 จำเลยที่ 1 ติดต่อขอชำระหนี้ดังกล่าวโดยขอ ผ่อนชำระเป็นงวดๆ ตามสัญญาร่วมชำระหนี้เอกสารหมาย จ.6 มีจำเลยที่ 2 ทำสัญญาค้ำประกัน

การชำระหนี้ของจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์มาสัญญาค่าประกันเอกสารหมาย จ.7 ในวันทำสัญญาเอกสารหมาย จ.6 นั้น จำเลยที่ 1 ชำระหนี้ให้โจทก์งวดแรกเป็นเงิน 3,000 บาท และหลังจากนั้นเมื่อครบกำหนดชำระงวดที่ 2 คือวันที่ 7 มิถุนายน 2536 จำเลยทั้งสองมิได้ชำระหนี้ให้โจทก์อีก โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2543... ฯลฯ... คงมีประเด็นเฉพาะว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความ 5 ปี หรือไม่ เท่านั้น เห็นว่า ตามสัญญาพร้อมชำระหนี้เอกสารหมาย จ.6 ที่จำเลยที่ 1 ทำไว้กับโจทก์นั้น จำเลยที่ 1 ตกลงกับโจทก์ไว้ในข้อ 4 ว่า การที่ผู้ให้สัญญายอมเข้าร่วมชำระหนี้กับผู้เช่าใช้บริการโทรศัพท์ คู่สายโทรศัพท์ ไม่ทำให้คู่สัญญาเดิมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามสัญญาเดิม และไม่ตัดสิทธิที่ผู้รับสัญญาจะระงับการให้บริการตามระเบียบขององค์การโทรศัพท์ ตามข้อตกลงดังกล่าวจึงไม่มีการเปลี่ยนตัวลูกหนี้เดิม เมื่อไม่มีการเปลี่ยนตัวลูกหนี้เดิมจึงมิใช่สัญญาแปลงหนี้ใหม่ด้วยการเปลี่ยนตัวลูกหนี้ สัญญาเดิมไม่ระงับ และการที่จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมิได้เป็นลูกหนี้ผูกพันตนเข้าชำระหนี้ให้โจทก์จึงไม่ใช่การรับสภาพหนี้ แต่เป็นสัญญาประเภทหนึ่งระหว่างจำเลยที่ 1 กับโจทก์ซึ่งคู่สัญญากระทำด้วยความสมัครใจเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมายย่อมสมบูรณ์ใช้บังคับได้ และเมื่อหนี้ตามสัญญาไม่มีกฎหมายบัญญัติอายุความไว้ โดยเฉพาะจึงต้องใช้อายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 แม้ตามสัญญาจะมีข้อตกลงให้จำเลยที่ 1 ผ่อนชำระหนี้เป็นงวดๆ ก็มีใช้เงินที่ต้องผ่อนชำระทุนคืนเป็นงวดๆ อันมีอายุความ 5 ปี ตามมาตรา 193/33 (2) เมื่อตามข้อเท็จจริงจำเลยที่ 1 ผิดนัดชำระตั้งแต่งวดที่ 2 คือวันที่ 7 มิถุนายน 2536 แต่โจทก์ฟ้องคดีโดยอาศัยสิทธิตามสัญญาพร้อมชำระหนี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2543 ยังไม่เกิน 10 ปี ฟ้องของโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ จำเลยที่ 1 จึงต้องรับผิดชอบชำระหนี้ค่าเช่าใช้บริการโทรศัพท์แก่โจทก์จำนวน 40,703 บาท แต่ดอกเบี้ยที่โจทก์ขอคิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงิน 40,703 บาท นับแต่วันผิดนัดคือวันที่ 7 มิถุนายน 2536 จนถึงวันฟ้องดอกเบี้ยเป็นเงิน 22,386 บาท นั้น ดอกเบี้ยที่โจทก์ฟ้องเนื่องจากจำเลยที่ 1 ผิดสัญญาพร้อมชำระหนี้ดังกล่าวเป็นดอกเบี้ยค้างชำระมีอายุความ 5 ปี ตามมาตรา 193/33 (1) โจทก์จึงฟ้องเรียกดอกเบี้ยค้างชำระตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2536 ถึงวันที่ 30 ตุลาคม 2538 ไม่ได้ เพราะขาดอายุความ 5 ปี คงเรียกได้เฉพาะดอกเบี้ยหลังจากวันที่ 30 ตุลาคม 2538 เป็นต้นไป เท่านั้น สำหรับจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกันตามหนังสือสัญญาค้ำประกันเอกสารหมาย จ.7 จึงต้องรับผิดชอบชำระหนี้แก่โจทก์ตามสัญญาที่ทำไว้ ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้นบางส่วน" พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากเงินต้น 40,703 บาท นับแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2538 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

พีรพล จันทร์สว่าง · ธาดา กษิตินนท์ · องอาจ โรจนสุพจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3847/2548>